

ПЛАТФОРМА

Альманах школьной жизни Коммунарского района 16 2010

ВНИМАНИЕ

Альманах «Платформа» выпускается ежемесячно в виде обзора новостей, сборника статей учащихся на различные темы школьной жизни

Поместить свою статью в Альманах «Платформа» очень просто: пришлите статью на e-mail газеты

platformanews@rambler.ru

или на e-mail отдела образования

vokrazp-office@rambler.ru

(с пометкой «статья»), материалы будут рассмотрены редакционным советом и помещены в очередной выпуск Альманаха.

Редакция оставляет за собой право изменять (сокращать) статью, сохраняя тем не менее мысль, стиль автора

Редакция приглашает к сотрудничеству активных, инициативных, исполнительных журналистов

Альманах «Платформа» выпускает тематические сборники статей, литературно-публицистических произведений различной тематической направленности - выпуск «ТЕМА».

С электронной версией газеты Вы можете ознакомиться на сайте отдела образования Коммунарской райадминистрации www.vokra.ucoz.ua в разделе «Друк.net»- «ПЛАТФОРМА»

1 СЕНТЯБРЯ

2010-2011 учебный год

1 сентября 2010 года школы Коммунарского района приняли более 10 тысяч учеников.

«Первый раз в первый класс» пришли 1079 детей. Их ждет новая и интересная школьная жизнь!

9 класс в 2011 году закончат 1100 учащихся, а полное среднее образование получат 395 учеников 11-х классов!

Редакция «Платформы» желает всем школьникам удачи, глубоких знаний, новых встреч и впечатлений, крепкого здоровья и взаимопонимания!

В ЭТОМ ВЫПУСКЕ:

Репортаж з серпневої педагогічної конференції (Вітковська О.)
Фоторепортаж (Кузьменко А.О.(НВК № 23), журналісти НВК №7, ЗОШ № 90) 2

До Дня вчителя (статті, есеї, вірші журналістів ЗОШ № 90, № 97, № 83, НВК № 88) 3-5

До Дня міста: Запоріжжю - 240 років!
(статті і вірші учнів НВК № 103, № 88, НВКТП) 6

Рубрика «Експеримент»: опитування учнів і педагогів на задану тему проводили журналісти гімназії № 107 7

Рубрика «Думки» (журналісти гімназії № 6)
Рубрика «На конкурс» (роботи журналістів ЗОШ №38, НВК №7) 8

www.vokra.ucoz.ua

e-mail: platformanews@rambler.ru

Большая разница

Вот и лето пролетело. В окошке уже не увидишь зелёной травы и яркого солнышка. На термометре уже не будет так надоевшей отметки +36. А море?! Сколько смысла в этих четырёх буквах! Но, к сожалению, в ближайшие 9 месяцев нам придется всё-таки поменьше думать о море и о лете, сидя за партами, изучая новые формулы и теоремы. Спроси любого школьника, чего он ожидает от нового учебного года, и ты услышишь примерно одно и то же: «Нууу...встречи с друзьями, скучные уроки и весёлые перемены, вкусные булочки в столовой...». И, я думаю, что не один ученик даже не подозревает, как на этот вопрос может ответить его учитель. Вот я и решила это узнать (мне же тоже интересно) и отправилась на районную конференцию учителей Коммунарского района, которая состоялась 27 августа и была посвящена вопросам воспитания детей в школах района.

Зайдя в просторный зал районной администрации, я, конечно же, переживала, ещё бы, столько взрослых вокруг, а тут я со своими вопросами (1. «Чего Вы ожидаете от нового учебного года?», 2. «Какие качества необходимо прежде всего воспитывать у школьников?»).

Первой на мои вопросы согласилась ответить директор школы № 20 Чайка Валентина Николаевна: «От нового учебного года я, прежде всего, ожидаю хороших учеников – ведь в нашей профессии это самое главное. Воспитывать в учениках нужно патриотизм: ученики – это наше будущее и будущее нашей страны», – именно так оптимистично ответила Валентина Николаевна.

Следующий, не менее оптимистичный ответ я получила от завуча по воспитательной работе гимназии № 8 – Ефремовой Татьяны Николаевны: «Мы будем искать все возможные пути к достижению намеченных целей, и я надеюсь, что эта конференция нам поможет. В учениках, как я считаю, самое главное воспитывать «личность», ведь от этого зависит наше и их будущее».

Завуч НВК № 110 Похмельных Зоя Васильевна также не отказалась ответить на мои вопросы: «Прежде всего, я ожидаю развития нашего учебного заведения, а также развития и улучшения всех наших достижений. В учениках же, прежде всего, нужно воспитывать толерантность, чтобы дети были

более лояльны, терпимы, добры друг к другу, и были бы готовы преодолеть любые жизненные проблемы».

Ну, а самое главное, что я узнала на педагогической конференции, – это то, что «мучает», наверное, всех школьников во всех странах: «Что же нужно сделать, чтобы понравится учителю?! (Ну что я опять сделал не так?! Почему Вера Валентиновна постоянно на меня кричит и ставит двойки?!» – именно этими вопросами очень часто задается подросток.) А вот и выход. Я уверена, сейчас вы скажете мне «спасибо» за этот «ключик» к успеху. Я предлагаю **ТОП 5** качеств, по мнению самих же учителей, **ИДЕАЛЬНОГО УЧЕНИКА**:

1. инициативность;
2. порядочность;
3. неординарность;
4. исполнительность;
5. коммуникабельность.

Ну, все, пожалуй, «шпаргалку» я для тебя добыла, «интересности» рассказала, осталось только пожелать всем удачного учебного года, поменьше красного цвета в дневнике и, конечно же, побольше верных друзей.

*«Шпионила» за учителями
Витковская Оксана,
корреспондент «Платформы»*

На выставке, которая работала в рамках августовской педагогической конференции 2010, представлены методические разработки педагогов школ Коммунарского района, результаты работы школьных библиотек, кружков, органов ученического самоуправления, достижения школ в сфере воспитания, спорта, туризма, художественной самодеятельности, прикладного искусства.

**Фоторепортаж журналистов
школ № 7, 23, 90**

Професія, що навчає жити

Вчитель... що приховує це, на перший погляд, звичайне слово?! Для кожного воно приймає своє значення. Для мене, наприклад, вчитель – це та людина, яка дає правильний напрямок у житті. Вчитель навчає не лише аксіомам і правилам, а і життю...

А ти колись замислювався, що для тебе означає «вчитель»?! Якщо ні, то зараз самий час. І неважливо скільки тобі років, сім чи двадцять сім, вчитель все одно, хоч якось, може на зовсім малу частку, але все-таки змінив твоє життя, твої погляди... Але почнемо спочатку...

Тобі шість роков, і ти, такий гарний, з щирою посмішкою на вустах та з мамою за ручку, йдеш у своє нове, доросле життя – у перший клас. І цю першу сторінку великої книги «ЖИТТЯ» для тебе відкриває твоя перша вчителька. Саме вона стає для тебе взірцем та прикладом. Вона віддає все те, що знає, без усяких таємниць. Саме від неї ти дізнаєшся про букви та цифри, а головне, що ж з ними все-таки робити.

Але час минає... ти зростаєш... у тебе міняються погляди... і ти вже йдеш у п'ятий клас, варто зауважити, що вже не с такою щирою посмішкою... Ні, ти звісно радієш, що побачиш своїх однокласників, але

слова «ШКОЛА» вже, чомусь, не викликає таких радісних емоцій. Але тобі все одно цікаво, бо це вже друга сторінка тієї ж самої книги, причому, замітки на ній ти будеш робити з новим класним керівником та ще декількома вчителями.

Ти починаєш більш усвідомлено замислюватися про все те, чого тебе навчають. Тобі навіть цікаво все те, що тобі говорять і чого намагаються навчити. Ти починаєш цінити та любити усіх вчителів, які щиро до тебе вставляться.

Перша «двійка», перше кохання, перше розчарування, перші перемоги - в школі усе уперше.

Але час не стоїть на місці... І ось ти вже такий дорослий стоїш у актовому залі, щоб отримати такий важливий документ у житті - атестат. Десь у глибині душі ти і щасливий! Але в залишається багато запитань, на які немає відповіді: «Як все це так швидко закінчилось? Як я буду без школи, без друзів, без улюбленої вчительки?» І ти бачиш сльози першої вчительки, у якої вже з'явилися перші зморшки, сльози класного керівника, який за ці роки допомагав вирішувати усі твої проблеми, давав відповіді на твої питання, допомагав зрозуміти самого

себе... І так захочеться зупини час, щоб шкільне життя не закінчувалося ніколи.

Ти зрозумієш, що завтра ти вже не будеш тією дитиною, що прийшла усміхнена до школи десять років тому, завтра ти – ДОРΟΣЛА ЛЮДИНА.....

Так минають роки, але ти чомусь ніколи не забуваєш заглянути до улюбленої школи, до справді рідних тобі людей. А найголовніше - ти завжди знаєш, що тут тебе завжди зрозуміють та дадуть вірну пораду..... І тільки зараз ти зрозумієш, що вчитель – найбагородніша та найскладніша професія у всьому світі, професія, що навчає жити.

P.S.ніколи не забувай, що для тебе зробили вчителі.....і якщо, прочитавши те, що я написала, тобі раптом захотілося просто подзвонити своєму вчителю та дізнатися, як у нього справи, означає, що я все таки не марно витратила час... а ти – О Б О В ' Я З К О В О ПОДЗВОНИ....вчителька буде дуже рада....

*Вітківська Оксана,
кореспондент «Платформи»*

ВЧИТЕЛЮ

Вклонімося щиро вчителю своєму,
Володареві слова і пера.
Крізь біль і радість, роздуми і втому
Любов його безсмертна проросла.

Любов учителя не знає краю,
Не рветься ні на мить гаряча нить.
Любов учителя ніколи на вмирає:
Вона у серці учня пломенить.

Уроки ваші, погляд, добре слово –
Усе ми беремо з собою у життя.
Ваш подарунок нам - це рідна мова,
Цінніший скарб вогненного буття.

Для Вас сьогодні посмішки, вітання,
Жоржин і айстр та ніжна розмаїть.
Найкращі, найщиріші побажання,
Що йдуть від серця нашого, прийміть.

*Полякова Катерина,
9 клас, ЗОШ № 97*

Моє життя - це розпочата повість,
Де списано лиш кілька сторінок,
І ви у ній з'явилися поруч,
Щоб вчити уникати помилок.

Чутливо й вправно, щедро і уміло
Ви ведете нас у красивий світ життя,
По-материнські ніжно і дбайливо
Остерігаєте від лиха й непуття.

Ви - жінка, мати, вчитель і Людина,
Вчите нас бачити у людях лиш добро,
Від ваших слів, порад і в дощ - ясна година,
З героями із книг не сумно нам було.

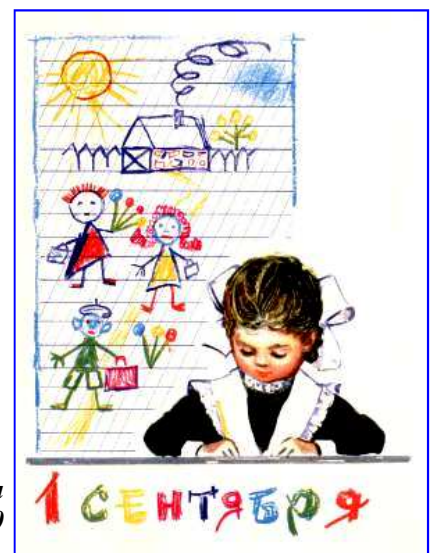
А повість моя тільки розпочата,
Допишеться в ній розділ не один,
Сюжети, долі, пафос і посвята ...
Не раз торкнуся серцем спогадів.

Та ідучи в життя складне, далеке,
Схилився, вчителю, пред іменем твоїм,
І возвеличу я красу душі і труд нелегкий,
Подякую, що стали поруч у житті моїм!

*Чайка Наталія
8А клас, ЗОШ № 90*

Редакція «Платформи» щиро вітає вчителів Комунарського району із професійним святом!

Ми бажаємо всім педагогам здоров'я, енергії, творчих здобутків, вдячних учнів, поваги колег і батьків, щастя і родинного благополуччя!

Загадкова професія – благородна душа

Праця вчителя... Кожна людина вибирає для себе подальшу долю, яка нерозривно зв'язана з майбутньою професією. З дитинства нас привчили, що «каждая профессия нужна, каждая профессия важна». І саме той, хто вибрав для себе життя вчителя, є благородною людиною. Чому я саме вказала «життя вчителя», а не, наприклад, спеціальність чи ту ж професію? Бо тільки вчитель, єдина людина у світі, для якого професія стає життям, його сенсом, змістом і метою. Так, можливо, трохи смішно, але я вважаю, що більшість вчителів – фанатики своєї роботи. Подумайте самі, хто, крім вчителя, може так повністю занурюватись у роботу, віддавати всього себе їй, жити нею?

Діти, які ще вчать, вже дорослі люди, для яких освіта нерозривно пов'язана з вчителями, або ті, що згадують про школу лише раз на рік – всі ці люди є витвором праці вчителя. Спочатку першої вчительки, потім тих, які будуть з нами у мить прощання зі шкільним життям. Кожен з нас є тим, ким його створили батьки та вчителі.

Робота з дітьми, щоденне спілкування з ними, потребує гарного настрою та сталених нервів. Проте, для кожного вчителя його учень, його клас – це найбільша радість. Бо це родина, інакше я не можу назвати. Звичайно, рідко, але трапляються випадки, що вчителі, обираючи роботу в школі, ставляться до неї, як до обов'язку, а не як до улюбленої справи. Тоді з'являється непорозуміння з дітьми, суперечки... Інколи це буває, бо вчителем може бути лише той, хто створений для цього. Це ніби якась божественна верста населення, яка покликана вчити, яка народжена з цією здібністю. Ось подумайте: чи пішли б ви на роботу, яка є напруженою, де завжди доводиться бути добрим та гарним, до того ж, яка є не дуже прибутковою? Хтось точно відповідь, що ні, не пішов би! А тепер припустіть на мить, що було б, якщо все населення країни, чи ні, навіть світу, відповіло б так само? Хочете знати відповідь? Просто не було б вчителів! Мабуть, на питання, чому людина хоче стати вчителем, може відповісти лише сам вчитель. Бо

особисто для мене це є якоюсь загадкою. Але тих, хто хоче розгадати її, з кожним роком більше. Педагогічні університети чи коледжі завжди мають студентів, які прагнуть носити горде звання – Вчитель. Але, щоб все вище сказане не було пустими словами, хочу навести приклад з життя. Знаю я одну дівчину, яка закінчила школу. Досить розумна, цікава та ерудована. Коли вона закінчувала останній клас, то не роздумуючи твердо вирішила стати вчителем, піти вчитись до педагогічного університету. Хоча ні, вчителем вона прагнула стати ще з дитинства, а під кінець школи захотіла втілити цю мрію у життя. У неї багато хто запитував, чому саме професія вчителя, до того ж, молодших класів. А вона просто відповідала, що вона дуже любить дітей, і що дитяча любов та повага – то є не абиякий дар за вчительську роботу, за ті страждання, які інколи доводиться переживати, за недоспані ночі у переживанні за учнів...

Праця вчителя є неоціненною. Якось несправедливо виходить, що на свята прийнято вітати перших вчителів, вчителів початкових класів, вся увага приділяється їм. Ні, вони є надзвичайно мужніми, інакшого я слова не знайду, бо взяти до себе клас першачків, для яких поняття «школа» – це щось нове та дивне, може лише відкрита та добра людина. Перший вчитель – це той, кого ми будемо пам'ятати завжди, не дивлячись ні на що. У когось ці спогади будуть приємні, а у когось не дуже, але не в тім річ... Без сумніву, школа «буде» людину, а саме перший вчитель закладає основу, фундамент майбутнього витвору. Треба згадати й тих, хто на цю основу потім накладає знання та робить нас довершеними.

Вчителі-предметники... Не знаю, як у кого, але особисто для мене деякі вчителі-предметники не менш дорогі за першу вчительку.

Багато хто жаліється, що у старших класах є предмети, які не цікаві учням. Але вся справа не в предметі – не важливо література це чи математика – а в учителі і в тому, як він викладає предмет: навіть, здавалося б на перший погляд, нецікавий предмет, який викладає

гарний вчитель може дуже просто стати вашим улюбленим...

Навчаючись у старшому класі, бачиш, як до школи приходять нові й нові обличчя, нові школярі, нові першокласники... Немає тут нічого неправильного, дивного... Але так не хочеться думати, що твій улюблений вчитель направить свою любов та увагу на нових школярів, що настане день, коли близька тобі людина забуде про те, що ти у неї навчалась, й ідучи вулицею, не впізнає тебе...

Для мене вчителі – це близькі люди. Це ті, з ким я можу розділити радість чи смуток, це ті, які завжди допоможуть та підтримають, і не тільки в навчанні – зрештою, це ті люди, яким я буду вдячна усе життя, і яких, я впевнена, буду пам'ятати доти, поки буду жити.

Ці слова я написала особисто від себе, але я дуже сподіваюсь, що до них приєднаються багато учнів та випускників...

Спасибі вам, учителі, за те, що робили, робите та будете робити – за те, що формуєте з кожного з нас Людину – а бути і залишатись Людиною – це найважче у житті...

Моїм вчителям

Одинадцятий клас. Майже дорослі...
Інші проблеми, інше життя.
А згадка про школу залишиться доти,
Поки чути серця биття.

Ходиш по школі та чуєш як дзвінок
За парти саджають новий І клас,
А на душі виявляється сумно,
Бо плине і ллється невпинно так час...

Про вчителів згадка буде літати
У наших думках та у наших словах,
Бо ви зуміли не тільки навчити –
Зробити Людину із кожного з нас.

Я вас пам'ятаю усіх і шаную,
Для мене ви всі – то є справжня сім'я.
Кожного я, присягаюсь, ціную,
Ваша робота варта життя!

Закінчиться рік, піду я зі школи,
А ви навчати продовжите тих,
Хто так, як і я, через декілька років
Писатиме вірші подяки для вас.

Вчити дітей – це покликання ваше,
Це справа, з якою ви до кінця,
Можливо, для когось це тільки робота,
Для вас же – це доля! Це ваше життя!

*Ковтун Оксана,
11 клас, ЗОШ №83*

УЧИТЕЛЮ

За окном сверкает осень,
 Дождик лѣтѣт без конца.
 А у нас прекрасно в школе -
 Год учебный начался!
 Снова встречу, вновь увижу
 Всех моих учителей,
 Снова вспомню ту науку,
 Что звезды горит светлей.
 Стану знать намного больше,
 Чем когда-то знала я,
 И когда-нибудь припомню
 Те мгновенья сентября -
 Загрущу немного, робко,
 Вдруг слезинку уроню,
 И душа шепнѣт тихонько:
 «Учитель! Вас благодарю!»

*Цепляя Марина,
 7 класс УВК № 88*

Районне свято

30 вересня, напередодні Дня працівників освіти, в актовому залі Дитячої залізниці відбулось районне свято - День Учителя.

На свято запрошені представники дошкільних закладів і шкіл Комунарського району.

Голова районної адміністрації Пелих Ю.Г. вручив грамоти педагогам - переможцям професійних конкурсів, районного етапу конкурсу "Вчитель року-2010", педагогам-ювілярам (педагогічний стаж яких складає 50, 45, 40 років). Пам'ятні знаки отримали керівники шкіл, дошкільних закладів, які в 2010 році святкують свій ювілей (ЗОШ №90, гімназія №6, ДНЗ №262, №166, №293, №188, №90).

Начальник відділу освіти С.Ю.Романчук привітав ветеранів-учителів, побажав учительського щастя педагогам, які у вересні 2010 року тільки розпочали свій шлях педагога, вручив директору НВК № 23 Озерову О.Д. відзнаку "Заслужений учитель України"! Вітаємо!

Яскраве відкриття свята, КВН-івський стем, неперевершений фінальний номер підготували учні НВК № 88 (керівник Михайлівська М.Т.). Для педагогів виступали Стеблїч Анастасія (гімназія № 107), хореографічний колектив НВК № 103 "Сузір'я" (керівник Землянкїна А.П.).

Надзвичайним був подарунок для всіх педагогів - пісні у виконанні народної артистки України Інни Гапон. Ми щиро вітаємо всіх педагогів Комунарського району з професійним святом!

УЧИТЕЛЬ

Вчитель - у найвищому розумінні цього слова - мудрий порадник, суворий наставник, лагідний ПОМІЧНИК. Мені здається, якщо б не було вчителя, не було б і людства. Поету Володимирі Сосюрі пощастило. В його житті був учитель, що викликав величезну повагу і щирою любов своїх учнів. Йому присвятив поет свого вірша через багато років після закінчення школи. Вдячний учень пам'ятав найдрібніші деталі його зовнішності - і це не випадково: учитель став рідною, близькою людиною для нього. Особливою довірливості надає віршу форма звертання до вчителя. Це неначе звіт дорослої людини. Автор стверджує, що праця вчителя не була марною, він залишив глибокий слід у душах своїх вихованців: "Ти вчив любити подвиги людини, красу труда й безсмертя, рідний край!" Учитель допомагав їм дорослішати та пізнавати світ: "З тобою наша молодість розквітла і наших дум пориви огняні". Нині говорять, що бути вчителем непрестижно, несучасно, але я не можу погодитись з цим. Чи може бути хтось сучаснішим за людей, які виховують майбутнє країни? Я згоден із Володимиром Сосюрою, що вчительський «благородний» безкорисливий труд «є подвигом високим».

Тому я хочу ще раз подякувати усім учителям! Любі наші! Ваша праця - одна з найшляхетніших на Землі! Спасибі Вам!

*Горбик Владлена
 7-А клас ЗНВК № 88*

Запорозжю — 240 лет!

Сложно поверить, но нашему прекрасному городу Запорозжю исполняется 240 лет! За это время много серьезных и страшных событий, таких как коллективизация, индустриализация, Голодомор и Великая Отечественная война, пережили запорожцы. Многих из них уже нет с нами, но все мы помним и уважаем этих прекрасных людей - наших земляков.

Наш город и пребывал в упадке, и расцветал на глазах, находился в оккупации и снова побеждал, возрождался из пепла.

Запорозжье - город с особой историей, в нем живут особенные люди. Чего только стоят наши казаки? Хоть былых героев уже давно нет, но они до сих пор известны всему миру. А как давно вы были на острове Хортица? Зеленые рощи, каменные бабы и, конечно же, старик-Днепр. Его воды нежно омывают каменные берега острова и навевают мечты на любого человека, смотрящего на их мирное

течение. Ветерок игриво шелестит листьями деревьев, будто нашептывая никому до сих пор не ведомые сказки и легенды, а птицы весело подпевают ему своими чудесными голосами.

Ступая на эти земли, словно оказываешься в сказочном сне. Здесь не нужны слова - нужны чувства, стоит только посидеть и вслушаться в звуки природы. Хотя город совсем рядом - вот он, рукой подать, известный всем "ДнепроГЭС"...

Запорозжье... Здесь мысли улетают куда-то ввысь, прочь от всех проблем и забот, и время пролетает незаметно. Здесь меня наполняют радостные эмоции, и снова хочется идти по жизни и улыбаться, жить и творить для любимого города. Ведь очень важно помнить о том, где ты живешь. Нужно быть патриотом своего края и гордиться им.

Орехова Дарья
УВК №103, газета "NON STOP"

Тренинг-задача «Аллитерация»

Запорозжье

Запорозжье – звучит заманчиво и загадочно!

Зелень? Звёзды? ЗАВОДЫ!

Зрелое. Золотое. Звенящее.

Замарашка-город!

Зато замечательные здания; знаменитый «Запорозжец»; заповедные, запрятанные за заборами закоулки; «Запорозжсталь» и Заречная.

Здорово задержаться в Запорозжье заграникомандированным! Завалит занятиями! Заворожит!.. «Зебры», забияки-светофоры, забеги на заре по Набережной.

Заулыбались. Залюбовались...

Заветное, застенчивое, замечательнейшее Запорозжье!

Кривохатко Ульяна,
10-А класс, УВК № 88

Запоріжжя віршоване

Моє Запоріжжя, ти гарне завжди.
І взимку, і влітку, і навесні.
Красиві будинки, родючі садки,
Чарівні дерева, пахучі квітки.

Нехай завітає до тебе добро,
Нехай тобі сонячно буде,
Нехай шепотить свою пісню Дніпро
Та славлять тебе добрі люди!

Чорна Євгенія
7 клас НВК ТП

Любе Запоріжжя –
це козацький край!
В ньому є і сонце, і дубовий гай.
Хортиця кохана на Дніпрі стоїть,
Пісня солов'їна навесні дзвенить.
У місті сталеварів будуються мости,
Нам добре тут навчатись

і весело рости!
Сизова Анастасія
7 клас НВК ТП

Екскурсія рідним містом

Запоріжжя – моя маленька Батьківщина. Місто, де я народився і живу. Я його дуже люблю, тому і цікавлюсь історією мого міста.

Тож вирушаймо у цікаву подорож старовинними вулицями Запоріжжя, хоча тут я не правий, бо ця подорож буде й вулицями Олександрівська.

Почнімо з проспекту Леніна, який вважається щонайдовшим в Європі - близько 11 км. А колись головною магістраллю Олександрівська, як і сьогодні, була вулиця Соборна (нині пр. Леніна), бо на ній розміщувалися чудовий Свято-Покровський собор, який, на жаль, потім зруйнували.

У хрестовині перетину Соборної та Кузнечної (обидві зараз увійшли до складу проспекту Леніна), знаходився Платонівський парк. Це було улюбленим місцем відпочинку багатьох містян, де у павільйонах теплої пори року відбувалися вистави сезонного цирку.

На вулиці Олександрівській (вулиця Дзержинського) знаходилася будівля Російського банку, де люди тримали свої заощадження.

На Миколаївській (вулиці Артема) розміщувалася церква Святого Миколи Чудотворця, де на релігійні свята збирався люд і молився.

Торгівля йшла на Привозній площі (Центральний ринок), так як і зараз.

А уявіть собі тюремну вулицю (площа Фестивальна), де розташовувався острог, в якому тримали злочинців... а зараз це головна площа міста. Тут проходять концерти мітинги, а на новорічні свята стоїть святкова ялинка.

Ну ось і весь старий Олександрівськ, а точніше - сучасне Запоріжжя.

Губа Олексій
7Б клас, НВК ТП

Мнение – свет, неученых – тьма. Или нет?..

Анализируя жанры публицистики, которые использованы журналистами «Платформы», мы пришли к выводу, что среди многообразия тематических заметок и статей, обзоров мероприятий, комментариев школьных событий... практически не представлены жанры интервью и опроса.

На очередной встрече журналистов Коммунарского района было решено провести эксперимент: каждой школе предложена возможность провести опрос, подготовить интервью по теме, которую определит жребий.

Перед вами – первая экспериментальная статья, написанная по результатам проведенного опроса журналистами гимназии № 107!

Бытует мнение, что нынешняя молодежь не читает книг. Якобы, литературу подрастающему поколению заменяют телевидение, фильмы и социальные сети Интернета. Честно говоря, хоть сама я и люблю читать, до недавнего времени нелюбовь большинства детей к чтению была для меня неоспоримой истиной. Когда мне дали задание провести блиц-опрос среди школьников на тему «Любишь ли ты читать?», я очень обрадовалась и загорелась идеей написать эту статью.

При поддержке учителей я провела опрос среди учеников пятых, sixthых и десятых классов нашей гимназии. Им были заданы два несложных вопроса:

1. Какие книги ты прочитал летом?
2. Какая у тебя любимая книга?

Результаты опроса меня удивили и обрадовали. Конечно, среди ответов учеников и пятых, и десятых классов были такие: «Летом книжек не читал. Читать не люблю». Но такие ответы я видела очень редко. Однако, что интересно, нелюбящих читать учеников больше в десятых классах, чем в пятых. Согласно опросу, 95% наших учеников читают книги, и, так как анкетирование проводилось анонимно, я считаю, что его результатам можно верить.

Чаще всего в мини-анкетах упоминалось произведение Джоан Роулинг «Гарри Поттер». Именно его больше всего читают ученики пятых и sixthых классов (среди ответов учеников 10-х классов «Гарри Поттер» упоминался один раз).

Второе место в рейтинге любимых произведений занимают книги саги «Сумерки» Стефани Майер, которую читают дети (преимущественно девочки) всех возрастов.

Проанализировав ответы ребят из пятых классов, я поняла, что они читают более-менее детские книж-

ки: «Приключения Незнайки и его друзей», «Приключения Тома Сойера», «Алиса в стране чудес», «Волшебник страны Оз», «Винни Пух», «Барон Мюнхаузен». Ребята любят читать энциклопедии, детективы, «ужастики», а также журналы. Меня очень удивило то, что многие пятиклассники читали роман М.Булгакова «Мастер и Маргарита». Также необычными мне показались такие любимые книги детей: «Юный самурай: путь воина», «Танки: стальная броня мира», «Поющие в терновнике», «Унесенные ветром». Мне кажется, что в пятом классе произведения могут читать только очень развитые ученики. Читая мини-анкеты ребят, я наткнулась также на настоящего фаната писателя Гарри Гаррисона. Я сама читала книги этого автора, мне кажется, что они очень «взрослые», и пятиклассник, который любит их, точно неординарен.

Среди книг, прочитанных учениками sixthых классов, лидируют произведения, изучаемые ими в школе и рекомендованные для прочтения летом: «Пятнадцатилетний капитан», «Тореадоры из Васюковки», «Робинзон Крузо», «Маленький принц», «Остров сокровищ». Также ребята читают книги Астрид Линдгрен («Пеппи Длинныйчулок», «Роня – дочка разбойника»), Люка Бессона (из серии «Артур и минипуты»). Популярны также «Хвосттрубой, или Приключения молодого кота», «STALKER», детективные истории, книги ужасов, различные энциклопедии, журналы. В sixthых классах также нашлись детивундеркинды, читающие книги явно не по возрасту, например, такие: «Оскитаниях вечных и о Земле» (Рэй Брэдбери), «Мое подсознание» (Джон Кехо), «Двенадцать стульев», «Золотой теленок» (Ильф и Петров).

Среди ответов учеников 10-х классов царило разнообразие. Конечно, в первую очередь десятиклассники читали заданные на лето произведения:

«Кайдашева семья», «Война и мир», «Собор Парижской Богоматери», «Красное и черное». Любимыми ученики считают книги: «Остров Сокровищ», «Шутиха», «Гамлет», «Дон Кихот», «Библия», «Граф Монте-Кристо», «Незнайка на Луне», «Двадцать тысяч лье под водой», «Айвенго», «Ночь перед Рождеством». Девочки с удовольствием читают любовные романы. Любят школьники читать и фэнтези, детективы Д.Донцовой и А.Чейза, «ужастики» Стивена Кинга. Ребята активно читают журналы и газеты.

Что интересно, среди прочитанных десятиклассниками книг я заметила две («Поющие в терновнике» и «Танки: стальная броня мира»), которые также упоминали среди любимых ученики пятых классов.

Во время опроса я столкнулась с несколькими любительницами японских комиксов манга.

Однако наиболее выделился один десятиклассник, который на вопрос «Какую книгу я прочел летом?» ответил: «Теория радикализма и социал-демократии»!?

После проведения опроса среди учеников мне показалось интересным задать те же вопросы учителям. Как и следовало ожидать, многие педагоги очень любят классику: Шекспира, Пушкина, Толстого, Булгакова, Достоевского. В то же время с удовольствием читают и фантастику, и детективы. Конечно, все учителя проводят много времени, читая специальную литературу по предмету. Самым оригинальным был ответ учительницы по физике, и, по совместительству, моей классной руководительницы. Она сказала: «Когда мне плохо, я перечитываю русские народные сказки. Они напоминают мне, что добро всегда побеждает зло».

Мне очень понравилось, что многие школьники любят читать самые разные книги. Однако дети должны понимать, что важно не просто читать, а еще и обдумывать, анализировать прочитанное, делать выводы. И ни в коем случае нельзя слепо верить всему написанному. Ведь, как сказал Бернард Шоу: «Чтение сделало Дон Кихота рыцарем, а вера в прочитанное – сумасшедшим».

*Юля Матвеева,
10-Б класс гимназии №107*

Як добре жити серед людей

Першого вересня ми у класі провели урок на тему “Як добре жити серед людей”.

Ми живемо серед людей. Треба пам'ятати, що кожний наш вчинок, кожне наше бажання позначається на людях, що нас оточують. Треба замислюватися: чи не роблю я зла, незручності людям? Адже треба жити так, щоб людям, які вас оточують, було добре.

Скільки добрих людей оточують нас! Лікар лікує нас, коли ми хворіємо. Скільки добра приносить нам вчитель, навчаючи нас. Скільки цікавих та корисних знань здобуваємо ми у школі. Це не тільки освітні предмети, але безцінний життєвий досвід, що дає вчитель кожному з учнів.

Кухар розпалює піч на шкільній кухні, щоб у нас був смачний сніданок. Шахтар спускається в шахту, в забій і добуває там вугілля, щоб в нашому класі, в наших домівках було тепло. Скільки зусиль докладають наші батьки, щоб зробити наше життя приємним, щасливим та радісним...

Нам щедро дають усякі блага, але й від нас чекають добра. А робити добро так приємно! Чого варта усмішка сивого ветерана, якого діти вітають з Днем Перемоги! Які дорогі слова мами “дякую, моя рідненька” за допомогу в роботі по дому!..

Творить добро – тоді увесь світ буде, наче квітучий сад, де кожна квітка – це чиясь добре діло, яке обов'язково оцінять інші люди.

*Лук'яненко Анастасія,
7 клас, гімназія № 6*

Моїм визволителям (робота на конкурс)

Коли світить сонце – робота стає легшою, коли є міцні дуби, що тримають небо, - молодим пагінцям рости простіше, коли поруч плече товариша – ідеш впевненіше. Коли є мудрі люди – працювати легше, адже є на кого рівнятися, є на кого покластися.

І сьогодні молодь з великою пошаною, вдячністю й любов'ю вклоняється перед Вами, вельмишановні ветерани, наші мудрі вчителі. Ви були й залишаєтесь для нас дороговказом, за яким зв'яємо власні діяння. Ви здійснили мужній подвиг заради майбутніх поколінь. Ця пам'ять буде жити вічно в наших серцях. Зберегти Пам'ять про воїна-визволителя – це святий обов'язок нашого і майбутніх поколінь.

Для сучасної молоді, яка знає про війну з кінофільмів та розповідей ветеранів, зустрічі з Вами допомагають висловити почуття глибокої шани, низько вклонитися тим, без кого перемога була б неможлива. Ще живі солдати, які вибороли Перемогу, ще не висохли сльози на очах матерів, яким завдала горя жахлива війна. Тому приміть наші слова подяки від імені усіх, кому ви дали життя, для кого світить

вільне небо над головою. Обіцяємо Вам, що ми ніколи не забудемо про пережиті Вами жахи, про титанічну працю розбудови нашої країни. Низько схилиємо голови перед Вашим героїзмом і стійкістю, мужністю та мудрістю.

Хай вам щастить відсвяткувати 100-річчя Перемоги!

*Белов Сергій
9 клас ЗОШ №38*

МОЄ ЗАПОРІЖЖЯ

О краю, мій краю!
І Дніпре широкий,
Могутні заводи,
І дуб наш високий!
На Хортицю підеш -
Козаки вітають,
Історію краю
Нам розповідають.
А ввечері місто
В вогнях полихає -
Це наш Дніпрогес
Гостей ширю вітає.
І це моє місто -
Моє Запоріжжя!
І з кожним днем, рідне,
Люблю тебе більше.

*Аня Баглікова,
НВК № 7*

Не забудьте:

- 30 вересня- Всеукраїнський день бібліотек, Всесвітній день Інтернету
- 1 жовтня - Міжнародний день музики, Міжнародний день людей похилого віку, Міжнародний день посмішки
- 8 жовтня - День визволення України від німецько-фашистських загарбників
- 10 жовтня Всесвітній день психічного здоров'я
- 11 жовтня День художника
- 15 жовтня Всесвітній день поезії.
- 15 жовтня Міжнародний день білої трості (День сліпих)
- 17 жовтня Міжнародний день боротьби з бідністю
- 24 жовтня Міжнародний день ООН
- 27 жовтня Всесвітній день туризму
- 31 жовтня День автомобіліста і

В жовтні ювілейні дні народження С.О.Єсеніна, І.Буніна, Саши Чёрного, Джанні Родарі, Бориса Олійника, Йоганна Штрауса, Ісаїки Такубуку

Читайте в наступному номері

- Шкільна осінь (жовтень-листопад: традиційні і оригінальні осінні заходи в школі)
- Продовження експерименту журналістів з проведення опитувань і інтерв'ю (школи № 90, 23, 17, 14, 110, 7, 8, 6)

Комітет у справах сім'ї та молоді Комунальської райадміністрації
Відділ освіти Комунальського району м. Запоріжжя

